

A Hunyadi Mátyás teljesítménytúra gyalogos 20-as változata

Táv: **21,7 km**

Teljes szintemelkedés: **710 m**

Teljes szintereszkedés: **710 m**

Szintidő: **7 óra**

Túránk útvonala a Gorbó völgyében található poligontól indul és a Bükk-erdő ismert ösvényeit járja be. Miután átvettük indítócsomagjainkat, elindulunk a Gorbó-völgyi makadámúton, majd a kerítéshez érve eltérünk balra (HM-01), felfele az erdő felé. Rövidesen egy kiásott gödörhöz érünk, ezt próbáljuk óvatosan kikerülni. Már az első fél km-en 40 métert emelkedünk, így hamar bemelegszünk, a fák közül kiérve pedig letekinthetünk a rajt helyszínére. Amennyiben előre haladnánk tovább az előttünk lévő úton, leérnénk a Kerékcsárdához, így helyette feltérünk jobbra (HM-02), kimásszuk a meredek emelkedőt, majd az erdő alatt ismét jobbra térünk, nemsokára pedig betérünk az erdő fái közé, kikerülve az előttünk tátongó újabb hatalmas gödröt (HM-03). Utunk hamarosan belefut a kék kereszt jelzésbe, innen kezdve a sokunk által ismert erdei ösvényen haladunk gyönyörködve az őszi színekben pompázó Bükk-erdőben. 800 m után a narancssárga pötty jelzés, valamint a Mókus tanösvény feltér balra (HM-04), mi viszont haladunk tovább egyenesen a kék keresztben. Alig 300 m után a kék jelzésről jobbra leágazik egy másik erdei út (HM-05), amely a Cérna-forrás tisztására vezet. Egy rövid ideig ezen az úton haladunk, majd betérünk balra a fák között. Néhol fára festett zöld jelzés mutatja, hogy jó úton járunk, hamarosan pedig megérkezünk túránk első állomásához, a Cérna-forrás tisztására (1. EP), ahol a pontbírók beragasszák a matricát igazolólapunkba. A pihenőhelyen fából készült asztalokat és padokat is találunk, innen pedig lesétálhatunk a vékony folyású forráshoz (HM-06), amely csapadéktalan időszakokban néha teljesen kiszárad. Az ellenőrzőponttól tovább indulva elhaladunk egy fából készült filagória-szerűség mellett, majd kevesebb, mint 350 m után ismét kiérünk a kék kereszttel jelzett útra, ám hamarosan ismét búcsút veszünk tőle, ugyanis betérünk jobbra a bokrok között a piros háromszög jelzést követve (HM-07). A kevésbé járt, idilli ösvényen ritkán találkozunk túrázókkal, így élvezhetjük a természet csendjét. 1 km után kiérünk egy szélesebb erdei útra (HM-08), ahol megpillantjuk a Slamovics-házat, amely a két világháború között kocsmaként működött. Itt jobbra térünk, majd a piros kör jelzést követve, 360 m megtétele után elérkezünk túránk második állomásához, a Brüll-kilátóhoz (2. EP). Az EKE egykori alelnökéről, Brüll Emánuel nyelvművelőről (1884-1951) elnevezett kilátóról szép panoráma tárul elénk: alattunk a Gorbó völgye terül el, szemben a kopár Gorbó-gerinc, kicsit távolabb a Havas-bükke platója, ha pedig nagyon figyelmesek vagyunk, a Feleki-gerinc legnyugatibb csúcsának, a Kis-Magura kúpjának tetejét is megpillanthatjuk. A látóhatáron a Gyalui-havasok magaslatai is feltűnnek, amelyeket tiszta időben könnyen beazonosíthatunk: Öreghavas, Buszkát, Gergely, Testes, Izsár. Miután lebélyegeztettük igazolólapjainkat, megpihenhetünk, elfogyaszthatjuk tízórainkat, napfürdőzés közben pedig gyönyörködünk a panorámában. Szabó T. Attila *Nyelv és múlt* című tanulmánygyűjteményében így írt a kilátó névadójáról: „*Akik ismerték Brüll Emánuel, tudják, hogy szenvedélyesen szerette a természetet. Nemcsak a tanítási szünnapokon, sokszor hétköznapi is kiment a természetbe. Tudatosan vallotta, környezetében élőszóval és ezen túl a toll meggyőző erejével is hirdette, hogy az embernek nem szabad kiszakadnia a természetből, a szellemi munkának meg éppen szüksége van a szabályos időközökben, ütemesen megismétlődő kapcsolódásra mind a testi, mind pedig a szellemi rugalmasság megőrzése érdekében.*” Miután feltöltöttünk kiüresedett energiaraktárainkat, búcsút intünk a pazar kilátásnak és

elindulunk visszafele a piros kör jelzésen. Nemsokára elhaladunk a már ismerős Slamovics-ház mellett (HM-09), így, ha kedvünk tartja, közelebből is megtekinthetjük. Tovább haladva az erdei úton 730 m múlva a piros háromszög jelzés belefut a kék keresztbe (HM-10). Ennél a kereszteződésnél a Gy10 túraváltozat résztvevői visszafele indulnak a kék kereszt jelzésen, mi viszont és a Gy30, illetve K35 túraváltozat résztvevői, tovább haladunk az Árpád-csúcs irányába, szintén a kék kereszt jelzést követve. 880 m múlva kiérünk az erdőből egy mezőre (HM-15), amelyet a kolozsváriak Bivalyosnak neveznek, ugyanis az itt található időszakos kis tavakban hajdanán bivalyok fürdöztek. Egy kisebb emelkedő és 800 m megtétele után lassan kitárulkozik előttünk a táj, és ismét megcsodálhatjuk a Gyalui-havasok vonulatát. A szeliceai úthoz érve (HM-16) óvatosan átkelünk az úttesten, majd betérve az erdőbe továbbra is a kék kereszt jelzést követjük. Kevesebb mint 200 m múlva az ösvény élesen feltér jobbra (HM-17), innentől pedig kezdődik a fokozatos emelkedés. 1,1 km megtétele alatt 100 m szintemelkedés vár ránk, mígnem elérkezünk túránk következő fontos állomásához, az Árpád-csúcsához (3. EP), amely 832 méterével a Feleki-gerinc legmagasabb pontja. Igazolólapjaink lepecsételtetése után szép új csúcsjelző táblát pillanthatunk meg, amelyet a Rupicapra Hegyisport Egyesület készítettet. A csúcson régen kilátótorony állt, amelyet az EKE állított 1905-ben, de sajnos az első világháborúban tönkrement. Később épült egy katonai célokat szolgáló, messziről látható faépítmény, ami a 80-as évekre elkorhadt. A régi kilátóról egész körpanorámában volt részük a túrázóknak, a Gyalui-havasokat, a Kis-Szamos völgyét, a Bácsi- és Lomb-erdőt is lehetett látni. Amikor a területet Csűrlye falu állattenyésztőknek adta bérbe, dróttal körbekerítették és juhokat tartottak, az utóbbi időben viszont elhagyottan áll, de a kerítés megmaradt, benőtte a bozót és a gaz, amely eltakarja a kilátást. Pedig a táj nagyon szép, dél felé látszik a Tordai-hasadék, a Székelykő és az Aranyos-völgyét szegélyező hegyhátak. Télen tiszta időben még a Fogarasi-havasok hóborította bércei is felvillannak a láthatáron. Miután feltöltöttük kiüresedett energiaraktárjainkat, tovább indulva útvonalunk szétválik a Gy30-as és K35-ös útvonaltól, hiszen a hosszú gyalogos túrák résztvevői a Kis-Magura irányába folytatják útjukat, mi viszont az erdő szélén haladunk tovább a Mikesi házak irányába. Az erdő fáinak takarásából kiérve végre kilátásunk nyílik a Torockói-hegységre és a Kis-Magura kupoláját is könnyen felismerhetjük, ahol a hosszú túra résztvevőit újabb ellenőrzőpont várja. Kevesebb, mint 450 m múlva a kék sáv jelzés betér balra az erdőbe (HM-19), így mi is erre tartunk tovább. Innentől kezdve fokozatos ereszkedésben lesz részünk, 1,3 km alatt 100 m-t szintereszkedés vár ránk, majd egy másik ösvény jobbról belefut utunkba, ahol a kék jelzés enyhén balra tér (HM-20). Mindeközben élvezhetjük az égis éri bükkfák koronájának színekavalkádját, újabb 1,3 km kellemes séta után pedig elérkezünk túránk következő ellenőrzőpontjához, a Majláth-kúthoz (4. EP). A hideg vízi forrásnál feltölthetjük kulacsainkat, majd miután megkaptuk a matricát igazolólapunkba, folytatjuk utunkat. Innentől kezdve ugyanazon az útvonalon haladunk a Gy30 túraváltozat résztvevőivel egészen a célig. A Sáros-bükkben megcsodálhatjuk Kolozsvár geológiai jellegzetességeit, a gömbköveket, amelyek valószínűleg a hajdani tenger visszahúzódása nyomán itt maradt kőzetekből keletkeztek, amelyek köré a szubtrópusi erdők szén-dioxidban dús vizének köszönhetően homokszemcsék cementeződtek. A gömbkövek különböző méretűek, a dió nagyságától elérhetik az 1,5 m-es átmérőt is, számuk viszont sajnos egyre fogy, hiszen házak díszítésére is felhasználják. Kolozsvár környékének ezek a geológiai érdekességei, a „feleki gömbök” a Feleki-gerinc déli oldalában Györgyfalvától Szelicséig mindenütt megtalálhatók, ráadásként Jókai Mór is megemlíti őket írásaiban: *„Kolozsvárt elhagyva Feleken vitt keresztül az út, melynek hegyein teremnek azok az óriási kőgömböcök, miknek keletkezéséről nincsenek tisztában tudósaink.”* 800 m múlva utunk belefut az Adrenalin Park irányából érkező piros sáv jelzésbe (HM-48), majd 1,1 km fokozatos ereszkedés után kiérünk az erdőből (HM-49). Innen Makadámúton haladunk tovább, miközben megjelennek az első házak jelezve, hogy visszatértünk a

civilizációba. 340 m után kereszteződéshez érünk (HM-50), ahol nem térünk le balra, hanem követjük tovább enyhén jobbra a piros sáv jelzést a Profesor Nicolae Mărgineanu úton. 330 m múlva a piros sáv jelzés letér balra (HM-51), mi viszont előre tartunk tovább egy keskenyebb úton kerítések között. Még csak 830 m-t kell megtennünk és megérkezünk utunk következő állomásához, a Bükki Kemping ellenőrzőponthoz (5. EP), amelyet a Jókai teljesítménytúra hosszú változatainak résztvevői nagyon jól ismernek. Miután lepecsételtettük igazolólapjainkat, átkelünk a szeliceai úton (HM-52), és balra vesszük az irányt, majd 640 m múlva betérünk jobbra a Szent János úton (HM-53). Mivel ezen a szakaszon nincs járda, óvatosan haladjunk az út szélén, amíg a piros sáv jelzés be nem tér ismét az erdőbe (HM-54). Innentől kezdve fokozatos ereszkedésben lesz részünk, 1,1 km után pedig útelágazáshoz érünk (HM-55), ahol a sárga sáv jelzés letér jobbra, mi viszont tovább haladunk előre a piros sáv jelzésen. 1,2 km és közel 60 m ereszkedés után kiérünk egy nagy tisztásra, ahonnan ismét szép kilátásban lehet részünk. A kolozsvári túrázók a Bükknek ezt a részét Diósnak nevezik, hiszen a tisztás alatti domboldalt diófák borítják. A régi bükki irányjelzőtáblához (6. EP) érve megkapjuk utolsó előtti matricánkat igazolólapunkba, majd ezután nem haladunk tovább egyenesen a piros sáv jelzésen, mint a K35-ös túra kerékpáros résztvevői, hanem letérünk élesen balra a Szent János-kút felé vezető makadámúton. 120 m után leágazik jobbra egy kis ösvény (HM-56), amely levezet a Plecska-patak völgyébe, erre haladunk tovább, majd 75 m színteresszédést követően a Szent János út mellett találjuk magunkat. Itt legyünk nagyon körültekintők és óvatosan keljünk át az úttesten, majd folytassuk utunkat a mezőt átszelő ösvényen. Ha sikerül szárazon átjutnunk az alacsony vízhozamú Plecska-patakon (HM-57), az erdőben folytatjuk utunkat, 300 m után pedig belefutunk abba az ösvénybe (HM-58), amelyen a Gy10-es útvonal is halad. Innen egy ideig a narancssárga kör jelzést fogjuk követni. 420 m múlva egy kisebb elágazáshoz érünk (HM-59), itt a jobb oldali utat válasszuk, továbbra is követve a narancssárga kört. Hamarosan a két út ismét összefut, majd 260 m után kiérünk egy újabb elágazáshoz (HM-60), ahol a narancssárga körrel jelzett út jobbra tér a Szent János út irányába, nekünk viszont balra kell tartanunk, a Traseul Veveriței fehér nyílnál pedig le kell térnünk jobbra egy jelzetlen ösvényen. Egy rövid, 250 m-es szakasz után ismét találkozunk a kék kereszt jelzéssel (HM-61), innen egy kisebb emelkedőt kell megtennünk, majd újabb 250 m után ahhoz a ponthoz érünk, ahol reggel már elhaladtunk. Itt jobbra térünk a már ismert ösvényünkhöz, az erdő széléhez érve ismét kikerüljük a nagy gödröt, majd a domboldalról letekinthetünk a rajt és cél helyszínére, ahol résztvevők és szervezők nyüzsögnek. Beereszkedünk a völgybe, ahol beragasztják az utolsó matricát is igazolólapunkra, a jól megérdemelt jelvény és oklevél átvétele után pedig következhet a teljesítménytúrák elmaradhatatlan programpontja, a finom gulyás elfogyasztása.